ЮБИЛЕЕН СБОРНИК

125 години

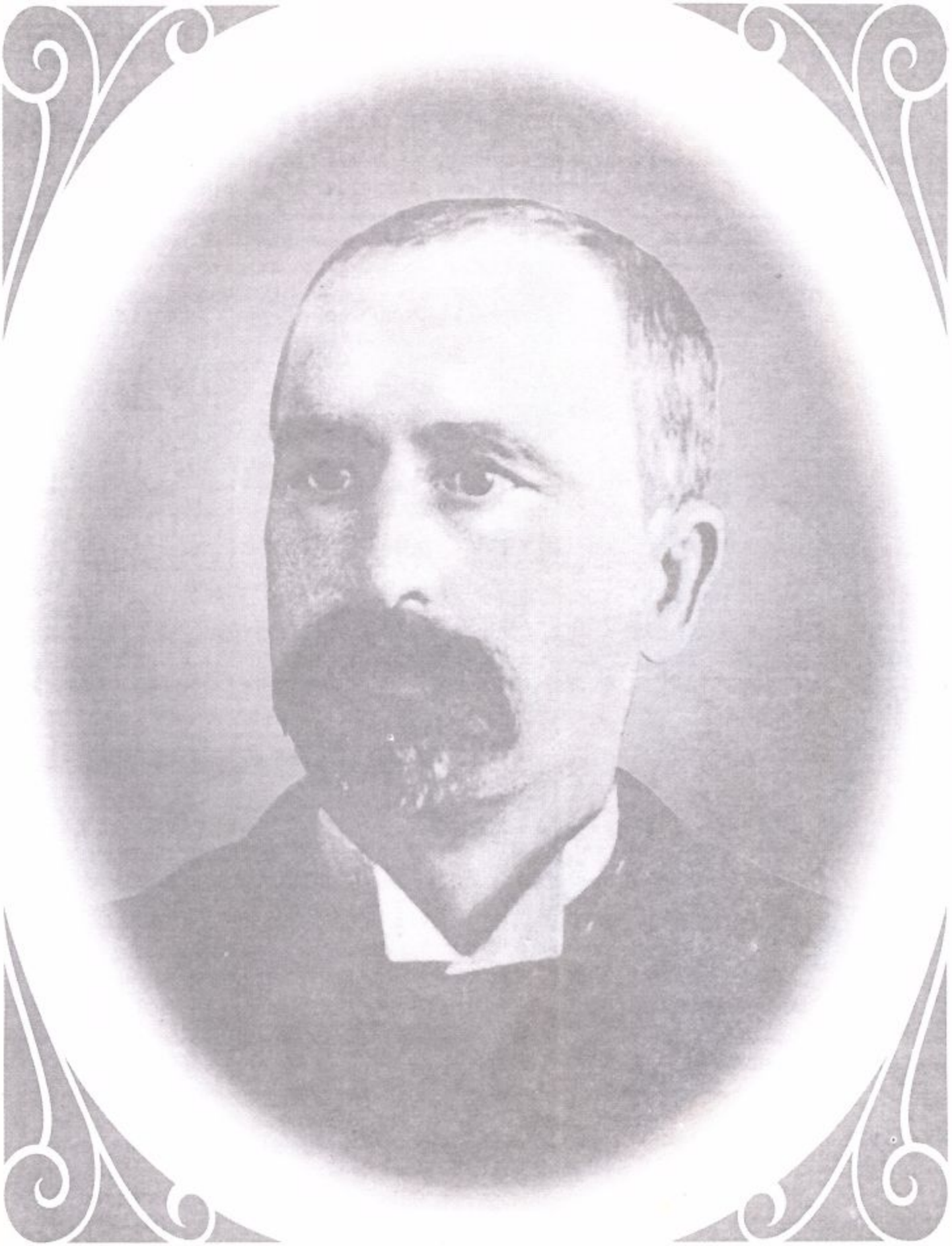
ЧИТАЛИЩЕ „ДИНЬО ПЕТРОВ СИВКОВ“

Нова Загора

Сборник статии, есета, архивни снимки

© Нова Загора, 1995 г.

Художествено оформление, предпечатна подготовка и печат
ЕТ "РЕФЛЕКС" - Петър Абов

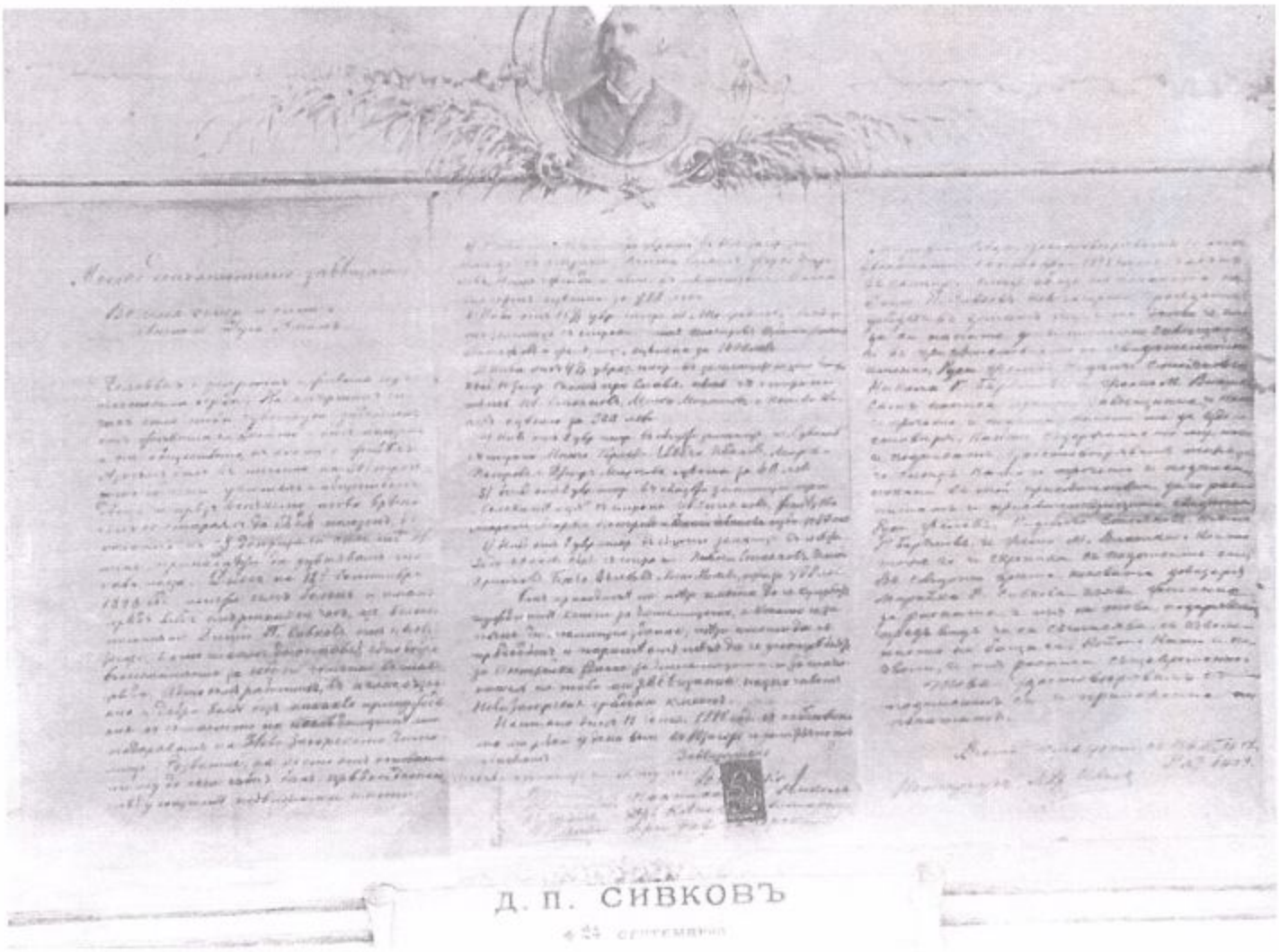
Диньо Петров Сивков

1838 - 1898

БИОГРАФИЧНА СПРАВКА ЗА Д.П.СИВКОВ

Сложна и трудна е неговата житейска съдба, високоблагородна и плодотворна е неговата обществена деятелност. Работил на просветното и читалищно поприще, бил кмет и народен представител, Диньо Петров Сивков е винаги на гребена на вълните.

Роден е в село Загорци през 1838 година, учил в Нова Загора и Търново. Но ученолюбивият младеж не се задоволява с възможностите и нивото на тогавашното класно учили-

Факсимиле от .....

ще и тръгва към Цариград - там изучава френски и турски език, повишава знанията си за славянските езици и култури. Свързва живота си както с тогавашните книжоносци, така и с българските революционери и борци. С пристрастието в жертвоготовност, които никога не го напускат.

Завърнал се в Нова Загора - като високообразован млад човек Диньо П. Сивков бързо се утвърждава сред гражданството като учител а по-късно и като директор на местните четвъртокласни училища.

Учи малките на четмо и писмо, говори сред големите за важните въпроси на деня и времето - за борбите на народа с поробителя, за потребностите от скорошно освобождение. Затова и е избран за председател на тукашния таен революционен комитет.

Освобождението на България го заварва сред пострадалите - сред преследваните и

Старото читалище

арестуваните, сред заточените в гр. Нишан /турция/ и Цариград, сред осъдените на обесване. И само ускорените събития го спасяват от екзекуцията.

В Нова България Д.П.Сивков е отново сред видните новозагорски дейци - председател е на тайния околийски комитет на борещите се за съединението на княжеството с Източна Румелия. После е народен представител и кмет на града.

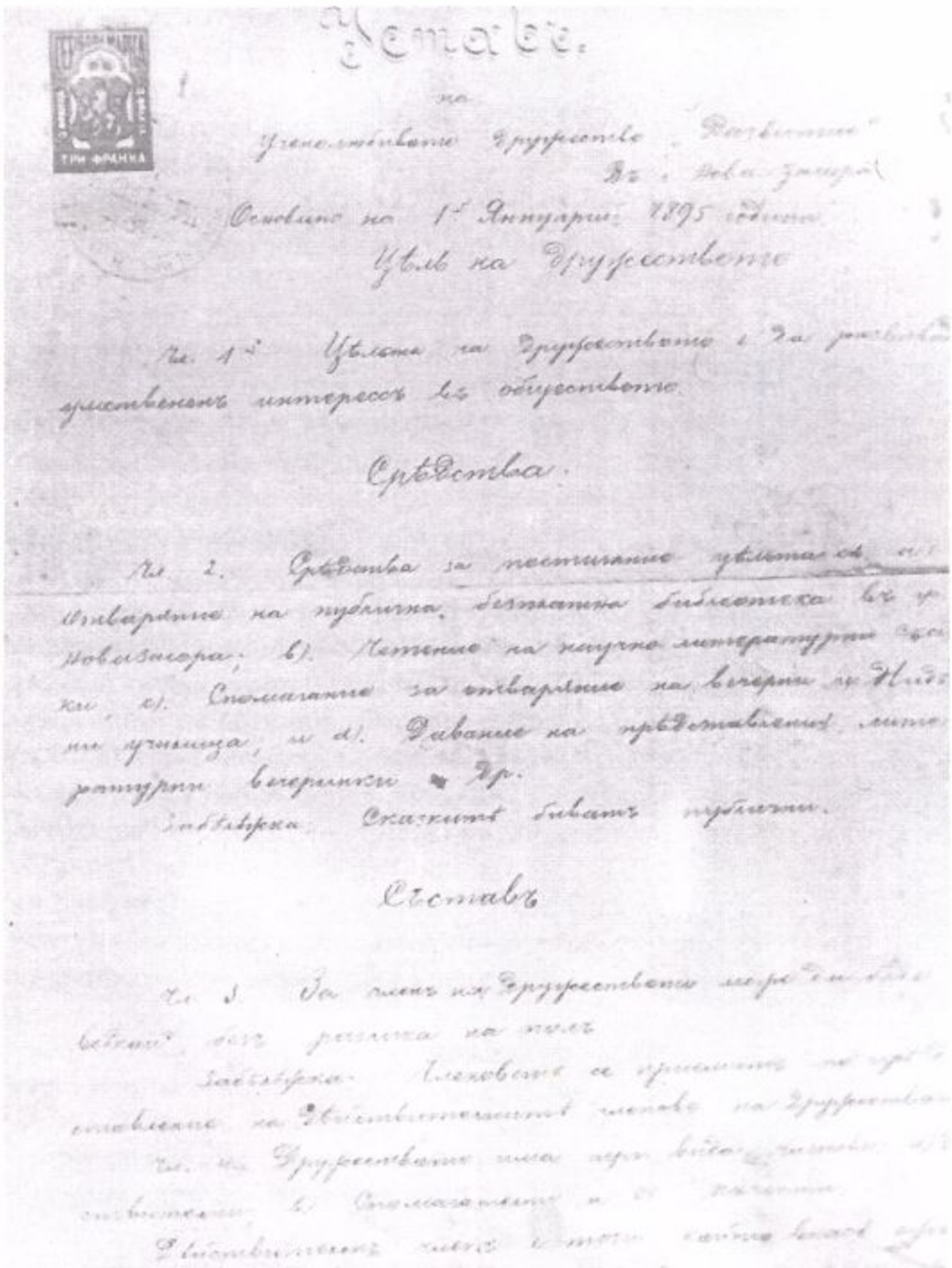
Дълги години от своя живот той отдава на родното ни читалищно дело. Бил е сред първите му председатели, сред активните му деятели. Диньо Сивков е един от най-щедрите дарители на читалището, първо дарява 90 дка ниви за сграда на читалището, пред смъртта си завещава 400 000 лева на читалищното и просветно дело в града. Новозагорци никога няма да забравят неговата жертвоготовност в дните на робството, неговата щедрост и всеотдайност - като дарител, като читалищен деец, като учител, като автор на учебника „Уроци по граматика, преподавани във II и III отделение на първоначалното училище“, Сливен, 1886 г., затова наименуваха своето читалище - „Диньо Петров Сивков“.

На 24.IX.1898 г. умира Д. П. Сивков, дългогодишен учител, директор и училищен инспектор, кмет и народен представител, председател на ученолюбиво дружество „Развитие“, на революционни комитети. Един възрожденец, един от строителите на следосвобожденска Нова Загора.

НЕСПИРНО РАЗВИТИЕ И НАПРЕДЪК

Така е в началото - „Напредък“ и „Развитие“, първите наименования, за да дойде в наши дни - народно читалище „Диньо П. Сивков“. Но това е наистина едно неспирно развитие на духовните потребности, напредък на усилията и успехите в читалищната дейност. Ученолюбиво дружество, ученолюбив клуб, фестивали и лауреатства, носител на орден „Кирил и Методий“ - I степен.

А раждането е така скромно. В дописка на вестник „Македония“ /1870/ четем: „По подражание на съотечествениците си и ний отворихме читалище по суроваки в неделя, в което младежите стремително се завтекоха...“

Устав

на

Ученолюбивото дружество „Развитие“

гр. Нова Загора

Основано на 1-ви Януарий 1895 година

Цель на Дружеството

Чл. 1-ви Целта на Дружеството е да развива умственен интересъ въ обществото.

Средства.

Чл. 2. Средства за постигание целта си: а) Откриване на публична безплатна библиотека въ гр. Новозагора; б) Четение на научно литературни [illegible] ки; в) Спомагание за откриване на вечерни и Недѣлни училища; и д) Даване на представления литературни вечеринки и пр.

Забележка. Сказките бивать публични.

Съставъ

Чл. 3. За члена на Дружеството могатъ [illegible] бѣлгари, безъ разлика на полъ

Забележка. Членовете се приемать [illegible] ставлението на Ученолюбивото читалище „Развитие“ гр. Нова Загора

Чл. 4. Дружеството има три вида членове: а) Основатели; б) Спомагателни и в) Почетни

Основателни членове могатъ [illegible]

Устав на "Ученолюбиво дружество "Развитие"

Наред с грижите за образованието на подрастващите, нашата предосвобожденска интелигенция полага похвални усилия за просвета и духовна пробуда и на възрастните. Читалищата възникват именно като институции на национално пробуждане. Те съдействат за създаването на нови интелектуални, социални и етически норми. „Да викне нашия народ на обществен живот“, пише във в. „Народност“ /1869/.

Отначало тукашното читалище се помещава в сградата на училище „Кирил и Методий“, в една от шестте му стаи - „общата одая“. В нея има шкаф с книги, тук се събират в петък - „Старите“, в събота - „младите“ новозагорци, чорбаджии, учители, свещеници, „да слушат и приказват за българските си работи“, както се пише в новозагорските хрони-

Певчески хор "Хармония"

ки от ония дни. Всяка неделя за гражданството има сказки и публични четения.

После следват дни на развитие и упадък /В. „Турция“, 1873/.

След Освобождението, в опожарена Нова Загора, е трудно да се погледне към духовни потреби. Но в 1879 г. се създава ученолюбив клуб, наричан още „говорно дружество“ /В. „Марица“/, опит за съживяване на читалището чрез библиотечна дейност, чрез лекции и театрални представления.

А на 1.I.1895 г. в Нова Загора се основава ученолюбиво дружество „Развитие“ с цел - откриване на публична библиотека, изнасяне на научни и популярни сказки, периодично отваряне на неделни и вечерни училища, даване на театрални представления и т.н. В първото настоятелство са избрани - за председател Диньо П. Сивков, подпредседател Диню Динамитов, библиотекар - Слав П. Камбуров, касиер - Добри Митов, секретар - Стефан Димитров. Уставът на дружеството е одобрен от Министерството на народното просвещение с протокол No3836 от 22.II.1895 г.

След смъртта на Д.П.Сивков /1898/ дейността на новозагорското ученолюбиво дружество замира, едва през януари 1905 г. се събират петдесетина граждани, за да възкресят високоблагородната културно-просветна дейност и продължават възрожденските традиции. В следващата година нарастват читателите в библиотеката, броят на книгите и списанията. Така в 1911 г. читалнята е посетена от 4776 „четци“ от двата пола, както пише в писмо до МНП. От 90-те години на миналия век в града се дават редовно театрални представления, на пиеси - като „Хъшове“, „Иванко“, „Към пропаст“, „Вестовой Душкин“. Създава се специална театрална сцена към Централното училище. В политическите предизборни платформи на партиите от онова време четем: „увеличаване субсидиите на ученолюбивото дружество „Развитие“. През лятото на 1923 г. се започва строеж на читалищен домбиблиотека и читалня. Освен парите, които са осигурени от общината и от продажбата на 90-те дка ниви на дарителя Диньо П. Сивков, в града и района се започва широка кампания за събиране на пари - волни помощи пожертвования, дарения, разиграва се томбола, пушачите се отказват от пушене и внасят спестените суми /по 180-200 лв. на месец/, ученици лазаруват по селата, отзовават се и 52-те кметства от селата.

Продължават театралните представления от местни творци, гостуват и много пъти столични театри. На новозагорска сцена играят Кръстю Сарафов и Марта Попова. Гостуват с лекция Гео Милев и проф. Асен Златаров. В справка от 1935 г. пише, че новозагорското читалище „Диньо П. Сивков/така се именува от 14.II.1929 г./ има 344 членове, бюджет от 57502 лв. и 7700 т книги. Нови моменти има в театралното дело. През 1929 г. се създава театрална студия, изработва се правилник и се избира театрален комитет. Играят се „Албена“, „Майстори“, „Вампир“. Има вече в града струнен оркестър и два хора - църковен и

светски. Дружество „Родна песен“ дава и оперети в града - „Камен и Цвета“, „Запорожец зад Дунава“, „Сорочински панаир“. Гостуват плевенският и бургаски театри, софийският драматичен и врачанският, хасковският и много други. Чрез дарителство се създава детски отдел към библиотеката, над читалищния дом се изгражда часовникова кула.

На 24.IX.1944 г. в Нова Загора се свиква извънредно събрание и се конструира ново ръководство на читалището, с председател Минчо Сербезов. Организират се курсове по руски език и есперанто. Провеждат се литературни вечери с гостувания на писателите Ангел Каралийчев, Петър Спъпов, Ст. Ц. Даскалов, Крум Григоров, Ран Босилек. Възстановяват се хорът и оркестърът, правят се турнета до Хасково, Харманли, Свиленград. Създава се читалищно кино. Драматичната трупа отново играе „Хъшове“ /1947/. Литературният кръжок в 1950 г. се утвърждава като литературна група „Гео Милев“ ,с най-ревностен и дългогодишен председател Наньо Гичев. През 1954 г. в града се открива детска музикална школа. Започват прегледи на художествената самодейност, участия и успехи, завоюване на лауреатски звания, особено в театралната самодейност на читалището, където дълго време се редуват драми и оперети - „Без вина виновни“ и „Пристануша“, „Борислав“ и „Волният вятър“. В периода 1944-1970 самодейните театрални колективи при читалището, според една справка от ония години, са играли 47 пиеси и 8 оперети.

Гостуват български поети и писатели /Дичо Фучеджиев, Дамян П. Дамянов, Ваня Петкова, Дора Габе, Емилиян Станев и Елисавета Багряна. Незабравими и прекрасни вечери!

През 1970 г. се организира тържество по случай 100-годишнината на читалище „Диньо П. Сивков“, с указ на Народното събрание читалището е наградено с орден „Кирил и Методий - I степен.

През 1983 г. се открива нов читалищен дом, цял културен комплекс с главен проектант Цветан Коланджиев. С прекрасна театрална зала и просторна библиотека с фондохранилища. Прекрасна база за духовен живот - тук гостуват квартетите „Димов“ и „Голина“, оркестър „Полиритмия“, намерен ансамбъл „Йоан Кукузел“. Столични и извънстолични театри стават чести гости на града и културната общественост. Печелят се десетки лауреатски звания и призове по фестивали и културни празници в града и страната, театралите гостуват в Гърция.

Една щедра хроника от културни събития и факти, едно неспирно духовно движение, развитие и напредък. 125 години на читалището „Диньо Петров Сивков“ в Нова Загора.

На многая лета!

Театрални афиши

ЧИТАЛИЩЕТО - ДУХОВНО СВЕТИЛО

Изминаха 125 години откакто бе сътворено още едно възрожденско дело в този слънчев южен край едно просветителско, българско светилище - читалище „Развитие“. За всички нас тази годишнина е дълг и отговорност.

- Дълг и отговорност пред паметта на създателите на този културен институт.
- Дълг пред всички онези дейци работили в различните формации в Новозагорското читалище.
- Отговорност пред гражданската общественост на Нова Загора днес през 1995 година.
- Отговорност пред утрешното поколение на Нова Загора, което ще поеме щафетата от нас и ще продължи възрожденската традиция на създателите Диньо Петров Сивков, Атанас Богданов и ще запази и утвърди Читалищното дело, делото на българските възро-

Театралната постановка "Борислав"

жденци, делото на майка България.

Значението и силата на този празник нараства и от обстоятелството, че тази 125 годишнина съвпада с един преходен период на демократизиране и развитие на нашето общество и държава.

Оправдана е гордостта на Новозагорци с читалището юбиляр, приело името на Диньо Петров Сивков нашия изтъкнат съгражданин, педагог и горещ патриот. Поддържал лични контакти с апостола на свободата Васил Левски.

Новозагорското читалище дава мощен тласък на просветното дело в епохата на Възраждането на българската нация. Поколение след поколение са израствали в този истински храм на просвета и родолюбие. От създаването си до днес читалището в Нова Загора

Старият естраден състав "Алегро"

достойно е следвало призванието си да сее знания, да изгражда патриоти и съзидатели на родината, да укрепва българското самосъзнание на поколенията, да подготвя и изпраща в живота родолюбци и радетели на българщината и за народното добруване. И никак не е

Духовият оркестър

Театралната постановка "Сънни бой"

случаен фактът, че много читалищни дейци вземат най-активно участие в борбата за национално освобождение на България и са осъдени от османската власт.

Своята просветителска дейност читалище „Д.П.Сивков“ започва в тежки и мрачни за българския народ години, при оскъдна материална база през 1870 година.

"Вечерите на Иван Галкин"

През тези трудни възрожденски години, читалищното ръководство си поставя четири основни задачи, които да реши заедно с хората.

- да обогатява книжния фонд на читалищната библиотека
- да разширява просветителската дейност чрез сказки и вечеринки
- да увеличава членския състав
- да набира средства за читалищните нужди.

Преминало през изпитания и затруднения, преодоляло неодобрението на официалната турска власт и безразличието на много български правителства читалището в Нова Загора

Постановката "Службогонци"

се превръща в средище за просвета, култура - знания. Читалището развива активна и разностранна просвета, култура - знания. Читалището развива активна и разностранна народополезна дейност. Върхове достига художествената самодейност. Оживяват на сцената героите от „Иванко - убиеца на Асеня“, „Хъшове“, „Снаха“, „Вампир“, „Татул“, „Хан Татар“ и много други, пресъздадени от именити наши съграждани участници в театралния колектив който през 1996 година ще честнува 100 години от създаването си. Концертите и спектаклите на другите самодейни колективи се радват на чудесния прием от страна на населението от града и околията. Особен дял в това имат битовия състав, естрадния оркестър „Алегро“, духовната музика, смесения хор, групата за художествено слово, детска театрална студия и много други.

Много и разнообразни са културно-просветните прояви. Те активно съдействуват за

Естрадно-сатиричен преглед "Весело Алегро '79"

естетическото възпитание и непрекъснатия стремеж на българина към прекрасното и възвишеното.

В многообразната дейност на читалището особено място заема библиотеката със своята чудесна материална база и богат книжен фонд от над 100 000 тома. Провеждат се

Куклената постановка "Чими" от Борис Априлов

Постановката "Крадецът на тролейбуси" послучай 90 годишнината на театъра

разнообразни мероприятия: срещи с писатели, литературни четения и други.

Под ръководството на читалището работят детска музикална школа, чиито възпитаници дават своя принос в културния живот на Нова Загора.

Днес когато след 125 години се изправим и огледаме пътя изминат от нашето читалище можем да кажем: Това е най-големия културен институт на територията на общината и

Естрадно-сатиричен състав "Дяволски сезони"

Театралната постановка "Без вина виновни"

активно допринася за обогатяването на духовния живот на Нова Загора и общината.

Нека бъдат все така плодоносни идните години да не угасва ярката светлина на Новозагорското читалище.

Руси БОРИСОВ

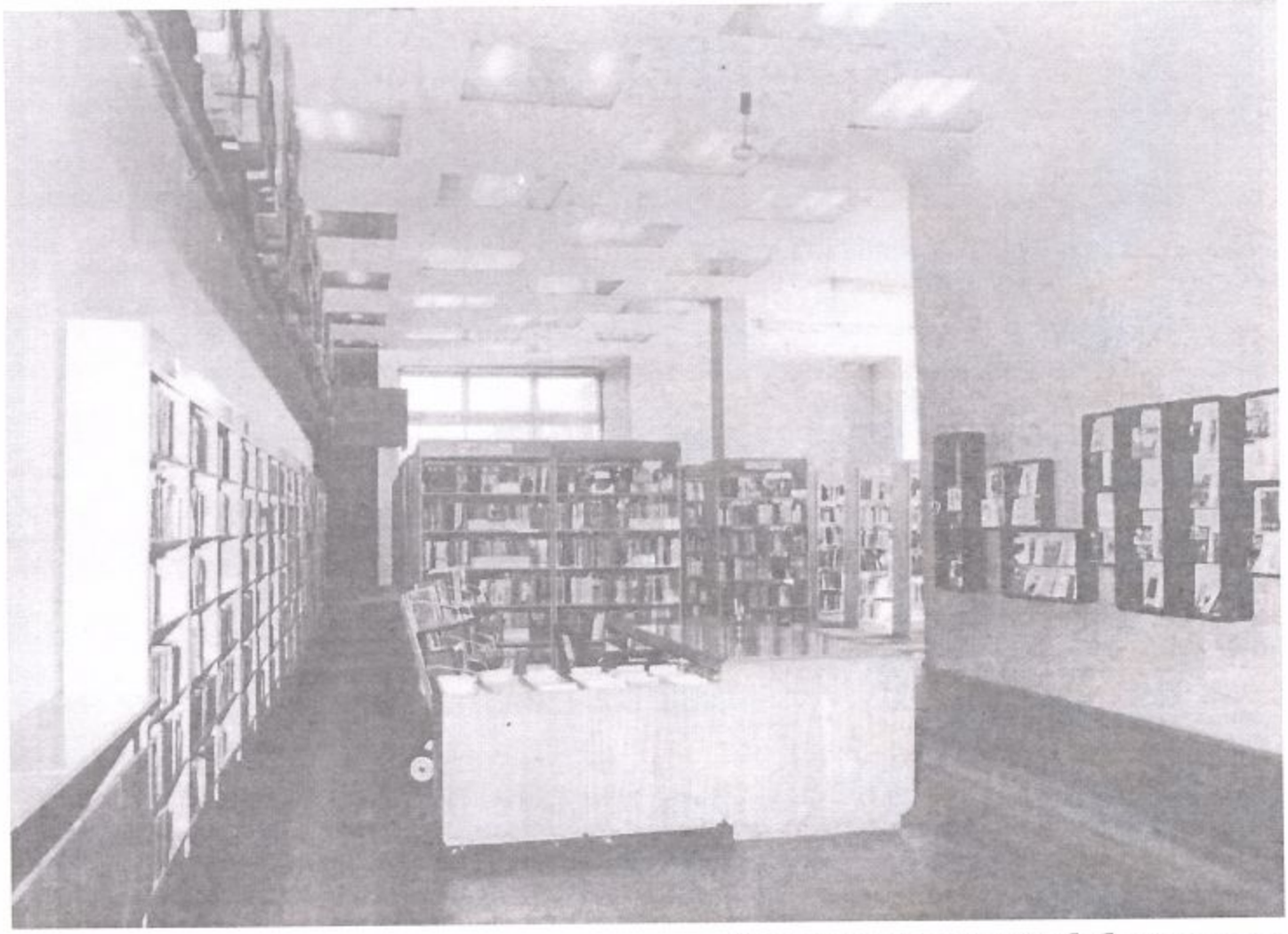
Театралната постановка "Пеперудите са свободни"

125 ГОДИНИ ЧИТАЛИЩНА БИБЛИОТЕКА гр. НОВА ЗАГОРА

Януари 1870 година. Младежите от Нова Загора имат нужда от място за четене на книги, вестници и списания. И „... по Сурваки в неделя те стремително се завтекоха и съгласно решиха“ да си основат свое читалище.

Началото е поставено. Малка сбирка от волно дарени книги и списания дава началото и на библиотечната дейност на читалището. Будните родолюбиви новозагорци бързо осъзнават необходимостта от попълване на библиотечния фонд. От протоколите на заседанията на читалищното настоятелство е видно, че от скромните средства на читалището постоянно се предоставя част за закупуване на нови книги и вестници. Библиотекарите се избират на общите читалищни събрания, където дават отчет за извършената работа.

Дарителството стои в основата на формиране фонда на библиотеката. В 1910 г. ученикът Иван Шюлюшев /по-късно библиотекар/ дарява на библиотеката 50 т./, в 1921 г. Буко Коен дарява 200 т., предимно списания, в 1935 г. Атанас Драгиев - 1530 т. книги, списания, вестници, личния си архив и библиотечните си шкафове, в 1941 г. Мария Драганова - учителка, дарява 50 000 лв. за закупуване на книги, Тодор Хлебаров - химик, роден в Нова Загора - университетски учебници по природо-математическите науки, главно на руски

Вътрешната част на библиотеката

Среща - разговор със Станка Пенчева

език.

И в години на подем, и в трудните военни години, библиотеката на Новозагорското читалище дава облика на културната дейност на града със своята работа. Библиотекарите, работещи в началото на обществени начала или срещу скромно възнаграждение, съвместявайки длъжността и с читалищен слуга, са уважавани личности. Длъжни сме да споменем имената на Стефана Андреева, Иван Шюлюшев, Слав Куюмджиев, Петър Стефанов, Ралъо Бонев и др. Благодарение на тяхната ерудиция и възрожденски дух в града са изнасяли сказки творци и учени от национално значение: проф. Асен Златаров, Димитър Михалчев, Гео Милев - 1922 година; Николай Ракитин, Владимир Русалиев - 1934 година; Боян Болгар, Ангел Каралийчев - 1946 година.

През 1934 година се заражда идеята за обособяване на Детска библиотека. Библиотекарят Петър Стефанов полага усилия да отдели наличния фонд и да набира средства за закупуване на нови детски книжки. През 1937 година хорът при църквата „Св. Петка" изнася благотворителен концерт, средствата от които се заделят целево за детската библиотека. Чак в 1955 година обаче се осъществява мечтана на новозагорските деца - обособен е детски отдел с щатен библиотекар.

През 1954 г. читалищната библиотека става методически център по библиотечно дело за околията. Фондовете й нараства, подобрява се материалната й база, увеличава се щатния състав.

Във фонда на библиотеката са включени много книги на руски език, главно учебници от даренията високообразовани и с разностранни интереси новозагорци.

Главно от дарения е обособен и фонд старопечатни книги.

След 60-те години библиотеката организира своята дейност на свободен достъп. Колективът й е от добри специалисти, които с обич и познание възприемат новото и го прилагат в работата си, извежда библиотеката на едно от първите места в страна. Едва ли някой не познава Елена Йорданова, Пенка Илиева и Веселина Сотирова. Сърдечна благодарност за техния дългогодишен, самоотвержен труд!

Днес библиотеката продължава и постоянно обогатява дейността си.

От 1983 година се помещаваме в база, на която завиждат много библиотеки. Библиотекарките Труфка Стойкова, Елена Гичева, Динка Георгиева, Денка Иванова, Райна Георгиева и Йовка Петкова организират дейността на библиотеката в следните отдели: заемна зала, детски отдел, читалня, отдел „Изкуство", звено за централизирано комплектуване. Библиотеката съхранява своите 106 000 тома в отделите и две книгохранилища. Библиотечните документи са подредени според изискванията на библиотечната теория и практика и дават максимална възможност на читателите да ползуват тяхното богатство.

Библиотеката е притегателен център за много хора от града и общината. Средно 30 000 души я посещават годишно, книгозаеманията ежегодно се увеличават /за 1994 год. 88407 т./.

Среща - разговор с Надежда Станева

С активното съдействие на библиотечните работници новозагорската културна общественост се е докоснала до личността и творчеството на видни български творци: Ран Босилек, М. Горчивкин, Асен Босев, Елисавета Багряна, Евстати Бурнаски, Станка Пенчева, Давид Овадия, Петър Караангов, Лъчезар Станчев, Надя Неделина, Бойка Вапцарова, Павел Матев, Младен Исаев, проф. Йордан Чолаков, Ваня Петкова, Стефан Цанев, Надя Кехлибарева, Петър Незнакомов, Александър Владигеров, Георги Константинов, Николай Хайтов, Петър Димитров Рудар, Недялко Йорданов, Евтим Евтимов и много други.

В трудните години на прехода библиотеката оцелява благодарение на съвместните усилия на Общината и обществеността на града. Комплектуването на нови библиотечни документи е затрудненото от недостатъчните финансови средства, но родолюбиви новозагорци отново ни подават ръка. Благодарение скромната помощ на обществените организациии, банки, фирми и еднолични търговци вече 2 години осъществяваме приличен абонамент на периодични издания за читалнята. Дарителството на книги също продължава. Благодарност дължим на г-н Иван Ковачев, президент на фирма „КЕЙТ-9“ Ст. Загора, който дари над 1000 книги за библиотеките от общината, на д-р Стоян Колев, г-жа Жечка Русева, г-н Георги Кючуков, г-н Йордан Мъжлеков - предоставили ценни книги и грамофонни плочи от личните си библиотеки.

6.10. 1995 година
Нова Загора
Труфка СТОЙКОВА

ОБЕДИНЕНА ШКОЛА ПО ИЗКУСТВАТА

Изкуството, това деликатно и не особено устойчиво цвете, чието семе трябва да се заложи десетилетия по-рано е потребен задължителен цикъл от натрупване на знания и умения за всеки индивид. Навсякъде по света хората се посрещат като представители на дадена национална култура и по този начин общуват помежду си. И колкото повече нарастват проблемите в днешно време, толкова повече се нуждаем от духовност, която става все по-насъщно необходима като реакция, породена от действителността, в която живеем.

Школа по изкуствата „Илия Аврамов“ е едно малко културно огнище в Нова Загора чиито искрици все още горят напук на трудности, безпаричие и хаос. Тя е своеобразна институция, създадена преди 41 години, неразделно свързана с нашето читалище като наш културно-образователен феномен и е израз както на жаждата на българчето за красота, така и на желанието на родителя за престижно съществуване на своето дете.

Илия Аврамов и негов ученик

През 1954 година Илия Аврамов, наш изтъкнат музикален педагог и художествен ръководител, чието име се помни и произнася с чувство на дълбоко уважение от читалищните дейци и почитателите на музикалното изкуство в Нова Загора става основоположник на детската музикална школа. С неугасващ патос, с удивителна упоритост той дълги години работи като учител по цигулка, диригент на хор и духов оркестър, автор е и на редица детски и училищни песни, пиеси за цигулка, акордеон и пиано. Едновременно с Илия Аврамов преподавателите в новооснованата школа са Славейка Касабова - пиано, Зорка Кирова - солфеж, Веска Халачева - акордеон, Тодор Маринов, Петър Иванов, Светослав Лукиянов. По-късно са привлечени и музикалните педагози като Пенка Михайлова, Елисавета Сурчева, Пенка Ганчева, Елена Енева, Инна Паносян, Генчо Узунов.

От 1956 г. до 1962 г. директори на школата са Никола Шишков и Асен Титов, а от 1962 г. до 1980 г. - Елисавета Сурчева и Генчо Узунов. След тях директор е Катя Атанасова, като една от многобройните й заслуги е създаването на други класове по флейта, обой, пеене, изобразително изкуство, народни инструменти. Благодарение на това през 1982 г. Детската музикална школа се утвърждава като Обединена школа по изкуствата.

Невъзможно е да се споменат имената на толкова много музиканти, музикални педагози, по-късно и художници, започнали първите си стъпки по трънливия път на изкуството от Новозагорската школа. Ето имената на някои от тях:

Димитър Пенев - композитор,

Димитър Караминков - диригент.

Музикални педагози: Анна Кисьова, Маргарита Зуркова, Тонка Генчева, Маргарита Раданова, Катя Атанасова, Мима Минчева, Петър Петров, Маргарита Атанасова, Даниела

Ученически оркестър от 1932 г.

Пианото още помни преподавателите...

и Живка Славови, Иванета Маркова, Красимира Савова, Дарина Демирева, Елица и Димитрина Неделчеви, Мариела Симеонова и др.

И до ден днешен основната задача на школата е ранното откритие на таланта и насочването на детето по определен път на развитие към професионално образование по изку-

Състав за забавни танци с ръководител Катя Николова

Снимка от 40 годишния юбилей на школата

ствата. Ежегодно ученици от ОШИ „Илия Аврамов“ продължават своето образование в средни музикални и художествени училища. Освен това най-важното е, че се подготвя една интелигентна и с добър вкус към изкуството публика. Школата има свой собствен облик и завоюван във времето авторите. Най-добрата й визитна картичка са нейните постижения, благодарение на трудолюбието и всеотдайността на преподаватели, родители, ученици, спомосъществуватели, съмишленици и приятели. Учениците редовно доказват своите умения и творчески талант в многото участия в конкурси, фестивали и изложби от регионален, национален и международен мащаб.

Иванета МАРКОВА

ИЗНЕСЕНИ ПИЕСИ

от театралния колектив при читалище „Д.П.Сивков“ - Нова Загора

1896 год. - пиесата „Хъшове“ от Ив. Вазов
1898 год. - пиесата „30-годишният картоиграч“. Реж. Ст. Кънчев
1901 год. - пиесата „Чест“
1903 год. - пиесата „Вилхелм Хамалена“
1906 год. - пиесата „Иванко“
1907 год. - пиесата „Иванко“
1907 год. - пиесата „Съдиите“
1908 год. - пиесата „Хъшове“
1909 год. - пиесите „Лудетина“ и „Вестовой Душко“
1910 год. - градинско увеселение
1910 год. - пиесата „Към пропаст“
1911 год. - пиесата „На две“
1913 год. - пиесата „Златното руно“
1914 год. - пиесата „Към иго“, „Укротяване на опърничавата“ от Шекспир, „Казаларската царица“ от Ив. Вазов и „Ивайло“
1915 год. - пиесата „Ивайло“
1918 год. - пиесата „В полите на Витоша“ - от Яворов
1927 год. - пиесата „Майстори“ от Р. Стоянов
От 1928 год. до 1939 год. са изнасяни вечеринки, подготвяни балове и градински увеселения.
1940 год. - подготвена оперетата „Наталка Полтавка“.
От 1940 год. до 1944 год. подготвени вечеринки и градински увеселения
1944 год. - оперетата „Камергер на Н.“
1946 год. - оперетата „Наталка Полтавка“, пиесата „Синът на слънцето“ и „Лес“ от Островски
1947 год. - пиесата „Две майки“ и „Хъшове“
1949 год. - пиесата „Тревога“ от О.Василев пост. Зл. Стефанова
1949 год. - пиесата „Сватба“ от Мара Симова
1950 год. - пиесата „Макар Дубрава“ от Корнейчук, пост. Дана Мърдалова
1951 год. - пиесата „Сватба със зестра“ от Дяконов
1952 год. - пиесата „Верният приятел“ от Дяконов и Данцигер, пост. Петър Латев.
1952 год. - „Диверсанти“ от Кр. Кюлявков, пост. Петър Латев
1952 год. - „Буря над Югославия“ от Ив. Аржентински, постановка професор Георги Костов
1953 год. - „Дълбоки корени“ от А Д., Юссо пост. Петър Латев
1953 год. - „Без вина виновни“ от А.Н.Островски, пост. Кирил Кацаров
1954 год. - „Козе мляко“ и „Неспокойно щастие“от Мария Симова, реж. Кирил Кацаров, „Верният приятел“.
1955 год. „Щастие“ от О. Василев, „Майстори“ от Р. Стоянов пост. Г. Свинаров, „Сватбено пътешествие“ и „Д-р“ от Бранислав Нушич пост. Г. Свинаров
1956 год. - Хан Татар - пост. Г. Свинаров, „История на една любов“ пост. Стефка Прохаскова, „Пристануша“ - пост. Г. Свинаров
1957 год. - „Сънни бой“ от Ал. Джонсън, пост. Данчо Делчев „Борислав“ от Ив. Вазов, пост. Евгений Генов
1958 год. - „Вражалец“ и „Платон Кречет“
1959 год. - „Хоро“ от Антон Страшимиров и „Лелята на студента“
До 1970 година се подготвят и изнасят следните пиеси: „Камък в блатото от Г. Караславов, „Бюрократ в почивка“, „Барабанчица“ от Салински, „Предложение“, „Весела литургия“, „Съвест“ от Емил Манов“, „Островът на Афродита“, Идолопоклонници“, „Ковачи на мълнии, „Разказът на едно момиче“, „Милионерът“, „Зимна балада“, „Дон Жуан-64“, „Обща квартира“, „Вампир“, „Всяка есенна вечер“, „Свекърва“, „Машенка“, „Последната болярка“, „Ако всичко започне отначало“, „Иркутска ис-

тория“, „Мечкоутепване“, „Боряна“.

Театралната постановка по случай 100-годишнината на читалището е „Боряна“ от Йордан Йовков. Режисьор - Георги Делев.

1970 год. - „Вечерите на Иван Гилин“ от Н. Парушев. Реж. - Милчо Милчев, „Алегро“ - естрадно-сатиричен спектакъл. Реж. Марин Маринов

1971 год. - „Блокада“ от Камен Зидаров. Реж. Жарко Павлович. „Естрадна импресия“ - естр. сатир. спектакъл. Реж. Жоро Николов.

1974 год. - „Музика от Шатровец“ от Константин Илиев. Реж. Христо Мавров. „Щрак Марийке на портрет“ - естрадна програма. Реж. Марин Маринов.

1975 год. - „Професия за ангели“ от Драгомир Асенов. Реж. Юри Статков. „Просто от любов“ - сатирична програма. Реж. Марин Маринов

1976 год. - „Златното покритие“ от Драгомир Асенов. Реж. Любен Карабоиков. „Службогонци“ от Ив. Вазов. Реж. Любен Карабоиков

1977 год. - „Сърцето на Луиджи“ от Иван Буковчан. Реж. Марин Маринов

1978 год. - „Продажба“ от Васил Попов. Реж. Марин Маринов

1978 год. - „Весело Алегро '79". Реж. Марин Маринов

1979 год. - „Татул“ от Г. Караславов. Реж. Петър Стойчев. „Артьом“ от Ал. Хазин. Реж. Мони Апкарян

1980 год. - „Въпрос на принцип“ от Недялко Йорданов. Реж. Мони Апкарян. „Приказки по телефона“ от Джани Родари - куклен театър. Худ.р-л Лальо Лалев.

1981 год. - „Искам да ме боли“ от Панчо Панчев. Реж. Александър Христов. Младежка театрална студия. „Двубой“ от Ив. Вазов. Пост. Марин Маринов. Куклен театър „Трите мечета“.

1982 год. - „Неправилна комедия“ от Карой Сакони. Реж. Владимир Николов. „Частен учител“ от Георгий Полонски. Реж. Ал. Галперин

1983 год. - „До трети петли“ по В. Шукшин. Младежка театрална студия. Реж. Владимир Николов. „Седемте Снежанки плюс една и едно дуджже“ от Стефан Цанев. Детска театрална студия. Реж. Тодорка Александрова. „Слънчев лъч“ от Попеску-куклен театър. „Хоро“ от Антон Страшимиров. Реж. Владимир Николов. Буфонада „15 минути с Тодор Колев“

1984 год. - „Стихийно бедствие“ от Константинов и Рацер. Кафе-театър. Реж. Илко Атанасов. „Котаракът в чизми“ от Нина Стойчева. Реж. Атанас Янакиев. Детска театрална студия.

1985 год. - „Табакера 18 карата“ от Джани Родари. Реж. Тодорка Александрова. Детска театрална студия.

1987 год. - „Крадецът на тролейбуси“ от Г. Данаилов. Реж. Марин Маринов. „Отровен хляб“ от В. Ханчев. Реж. Георги Илиев. „Кълбовидна мълния“ от Ив. Радоев - кафе-театър. Реж. Марин Маринов.

1988 год. - „Тайната вечеря на Дякона Левски“ от Ст. Цанев. Реж. Марин Маринов. „Аз търся чудеса“ от Г. Горанов. Реж. Тодорка Александрова.

1989 год. - „Малко след брака“ по „Младоженецът“ от Емил Манов. Реж. Марин Маринов

1990 год. - „Страшния съд“ от Ст. Цанев. Реж. Альоша Бехар. „Дяволски сезони“ от Д. Денев. Естрадна сатира. Реж. Деньо Денев.

1990 год. - „Бивалици-небивалици измисли ги ти“ от Джани Родари. Реж. Емил Хъргарски

1991 год. - „Загадъчния мъж“ от Айри Левин. Реж. Георги Илиев. „Обикновено чудо“ от Евгений Шварц. Реж. Милко Русев

1992 год. - „Четвърта пета степен по скалата на Рихтер“ от Кольо Георгиев. Реж. Атанас Явузларов. „Хитрините на Скапен“ от Молиер. Реж. Милко Русев. Младежка театрална студия. „Не ме убивай душко“ от Азис Несим. Реж. Йорданка Цанева

1993 год. - „Той и тя“. Злободневно кафене от Марин Маринов. Реж. М. Маринов. „Червени рози“ от Алдо де Бенедети. Реж. Марин Маринов

1994 год. „Побъркани от любов“ от Сам Шепърд. Кафе-театър. Реж. Марин Маринов. „Без вина виновни“ от А.Н. Островски. Реж. Йорданка Цанева. „Пеперудите са свободни“ от Леополд Герш. Реж. Марин Маринов

1995 год. - „На гости у министъра“ - по „Службогонци“ от Иван Вадов. Реж. Марин Маринов. „Да поиграме на челик“ от Яна Добрева. Реж. Марин Маринов

За подготовката и провеждане на юбилея е изграден организационен комитет в състав:

Председател - Кмета на Общината - Петър Колев до 29.X.95 г. и Вельо Кирилов след 29.X.95 г.

Зам.-председател - Председателя на читалището - Руси Борисов

Секретар - Секретаря на читалището

Членове: Атанас Тишев - читалищен деец
Вельо Кирилов - секретар на Клуб 18
Вичо Вичев - директор на Кооперативна банка
Гинчо Петров - гл. счетоводител на ПЧБ
Галя Попова - редактор в-к „Загорско знаме“
Георги Маринов - директор на ДЗИ
Галя Колева - гл.счетоводител на Общината
Георги Георгиев - учител в СОУ „Христо Ботев“
Галя Бинева - специалист в направление „Култура“
Динко Генов - председател на Клуб 18 и президент на фирма „Брос Комерс“
Златина Великова - директор на ЦДГ No4
Илко Атанасов - член на УС
Иван Савов - председател на Общинския съвет и директор на ОББ
Ирина Аврамова - секретар на Общината
Иванета Маркова - директор на РТВ - Д
Кръстьо Стоилов - читалищен деец
Мария Драганова - директор на Общ. ДК
Мария Петкова - читалищен деец
Мария Кръстева - председател на ОТПК „Възраждане“
Петър Речев - директор на ПИМБ
Росица Стоева - главен специалист в направление „Култура“
Стоянка Енчева - директор на Балканбанк
Труфка Стойкова - главен библиотекар

